

14.6.66, יום ג'

שליח האוניברסיטה בארגנטינה בא אצלי לקלוט קולי. הם קולטים קולות אנשי שם.

דיברתי למקלט שלו עברית - ליהודים על חשיבות חינוך עברי לקיום היהדות בגולה, וכאנגלית -

על מאמצי השלום הנדרשים מכל ארץ למנוע התפרצות מלחמת עולם שלישית העלולה להסמיד כל

האנושיות התרבותית.

אחריהם באו סמלה אסנהיים (נשיאת פתווה באנגליה, ובעלה (פיסיקאי גרעיני) לביקור

ידידותי - שוחחנו על דרכי העליה, מאנגליה ומארצות רוחה אחרות, שלא תיכון על ידי

הסנגנון והאידיאולוגיה "הציונית" - אלא בכוח המאור שבישראל. באו גם שני ילדיהם. הם

הבטיחו להשתקע בארץ בעוד שנה. הביאו שני ספרים "היהודים בארצם" לחתום אותם - אחד לעצמם

ואחד לידי שלהם *Cyril Aron*

- קיבלתי היום מגולדה חשובה למכתבי אליה מיום 7.6.66, בו כתבתי: לגולדה מאיר -

שלום. קראתי ב"דבר" היום כי את אמרת: "ד. בן-גוריון נאם בכנסת בענין ההסכם עם גרמניה

ואמר ש דברים שהיו ההפך מן המציאות". אהיה אסיר תודה אם תגלי לי מה היו הדברים

שלי "ההפך מהמציאות" בענין ההסכם עם גרמניה? נדמה לי שלא היית בכנסת בשעה שדיברתי

(איני בטוח בכך), אבל זה לא חשוב וקובע.

שמתי לב שהוספת בסוגריים: "אולי המומחים שלו הטעו אותו", כמה? בכבוד רב, ד.ב.ג.

בחשובה היא כותבת: ביום 13.6.66 (כה' חשוון תשכ"ו): לדוד בן-גוריון - שלום.

קבלתי את מכתבך מיום 7.6.66. אמנם העובדות ידועות לי, אבל בכל זאת איני רוצה לסמוך על

זכרוני. אני אוספת את המסמכים ומקווה שבעוד יומים שלשה אוכל לשלוח לך חשובה מפורטת.

בכבוד רב - גולדה מאיר". מדוע סמכה על זכרונה בהשמיצה אותי?